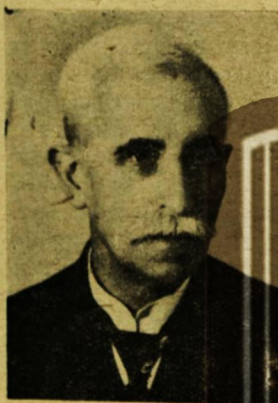

САВА ПОПОВЪ

Севлиево

(Физико-географски очеркъ)

Между най-крайнитѣ северни части на *Бухаръ* и *Разлатецъ*, северни предпланини на високата Сръдна Стара планина, раздѣлени отъ горния проломъ на рѣка Росица, отъ една страна и високия *Крушовския баиръ*, който е частъ отъ Севлиевската планина, отъ друга, се простира една хубава котловина, презъ която протича рѣка *Росица*, образувала се отъ сливането на тритѣ по-малки рѣкички: Видима, Росица и Лопушница.

Котловината, наричана обикновено *Севлиевско поле*, откъмъ западъ се огражда съ разклоненията на *Рѣховския кузъ* и възвишението *Овоща*, а на изтокъ опира до западнитѣ краища на малко по-високото Богатовско поленце и отъ хълмиститѣ височини, по които сж засадени старитѣ севлиевски лозя.

Заградено отъ северъ съ стръмнитѣ спускове на Крушовския баиръ, по-източниятъ отъ който се нарича *Функата*, а по-западниятъ — *Бъли бръгъ*, Севлиевското поле на югъ се съединява съ широката надлъжна долина на р. Видима, която се слива съ Росица при мѣстността Чакала.

Севлиевското поле има дължина надъ 10 клм., а най голѣмата му широчина достига до 4 клм. Въ посоченитѣ граници полето заема около 40 кв. клм. пространство. Надморската височина на полето е надъ 200 метра, като при телеграфо-пощенската станция въ града тя е 201 метра.

Презъ източната частъ на полето протича р. *Росица*, която обгражда и мие града откъмъ изтокъ и северъ. Срещнала стръмнитѣ спускове на *Функата*, Росица взема посока